

## Arrest

nr. 128 789 van 4 september 2014  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.**

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XX, die verklaart van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 6 juni 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERKEYN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 november 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.2. Op 6 juni 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot de onontvankelijkheid van deze aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door*

*Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Redenen:*

*Artikel 9ter, §3 – 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in §2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in §2, derde lid, niet.*

*De aanvraag d.d. 25.11.2011 bevat noch een identiteitsdocument, noch een bewijselement of bewijselementen die samen genomen de constitutieve elementen van identiteit weergeven zoals voorzien in art 9ter §2, 1° en 2° lid. Betrokkenen leggen bij de aanvraag de geboorteaktes voor van de kinderen I.A. en A.R., evenals de huwelijksakte van A., I. en K., G. Geen van deze documenten voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3° van art. 9ter, §2, namelijk geen van deze documenten laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis ervan verzoekers. De voorgelegde journalistenkaart op naam van A., G. werd niet uitgegeven door een bevoegde overheid en voldoet bijgevolg niet aan de voorwaarde zoals voorzien in het eerste lid, 2° van art. 9ter, §2. De bewijslast opgelegd door art. 9ter, §2 impliceert dat de aanvrager in zijn aanvraag aantoonde dat elk der cumulatieve voorwaarden is vervuld; zo niet zou geen enkele van deze voorwaarden, afzonderlijk genomen, bewijswaarde hebben en zouden zij samen genomen dus evenmin bewijswaarde hebben.*

*Betrokkenen roepen in vrijgesteld te zijn van de verplichting hun identiteit aan te tonen (art. 9ter, §2, 3° lid) en beweren dat hun tweede asielpcedure nog steeds hangende zou zijn. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier van DVZZ blijkt echter dat de asielpcedure op 13.04.2011 werd afgesloten. Bijgevolg genieten betrokkenen niet van de in artikel 9ter, §2, 3° lid voorziene vrijstelling. Derhalve is de aanvraag onontvankelijk.*

*Het staat betrokkenen vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van hun bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitsprekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de dienst vreemdelingenzaken (bureau Clandestienen – fax: 02 274 66 11). (...)"*

## 2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen de exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

Zij betoogt dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 20 juni 2012 een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in functie van de medische problematiek van de verzoekende partij zelf en die van haar zoon. Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat door de ambtenaar-geneesheer op 11 september 2012 twee adviezen werden verleend, zijnde een advies betreffende de medische aandoening van de verzoekende partij zelf en een advies betreffende de medische aandoening van haar zoon. Bij beslissing van 20 september 2012 werd de aanvraag van 20 juni 2012 onontvankelijk verklaard op basis van artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij heeft dus geen actueel belang meer, omdat de ingeroepen medische problematiek werd beoordeeld naar aanleiding van haar vierde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing zal haar, gelet op het feit dat haar medische problematiek reeds werd onderzocht en het voorwerp heeft uitgemaakt van een advies van 11 september 2012 van de ambtenaar-geneesheer en een beslissing van 20 september 2012, geen rechtstreeks voordeel opleveren.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil

van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 21 juni 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De ambtenaar-geneesheer beoordeelde de medische situatie die in deze aanvraag werd opgeworpen. Uit deze aanvraag, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekende partij daarin het volgende stelt:

*“Zij dienden op datum van 24/11/2011 een aanvraag voor een machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9ter Vreemdelingenwet die bij uw diensten toekwam op 25/11/2011. Omwille van het feit dat zij kort daarna toch de hand konden leggen op hun paspoort, werden deze in een nazending dd. 28/11/2011 aan het dossier toegevoegd. Het betrof hier het paspoort van mevrouw G.A. (verzoeker) en van de heer I.A. (als echtgenoot van verzoeker en vader van medeverzoeker in minderjarige A.) (stukken 3 en 8: hierna).*

*Hoewel dit alles uitdrukkelijk werd toegelicht in de brief van 28/11/2011 (stuk1) werd hierover met geen woord gerept in de beslissing van 06/06/2012 (stuk 2). Dat deze laatste beslissing dus totaal naast de kwestie was, gezien essentiële elementen niet in overweging werden genomen.*

*Dat verzoekers dus een nieuwe beoordeling van hun dossier wensen, met inachtneming van alle meegedeelde stukken, zowel deze tot staving van hun identiteit als dze tot staving van hun medische problemen. (...)*

*Hoewel alle stukken in het dossier voorwerp van de beslissing van 06/06/2012 neerliggen, leggen verzoekers hierbij nog de volgende (belangrijkste) stukken neer ter illustratie van hun aanvraag: (...)*

Uit de bewoordingen van voormelde aanvraag van 21 juni 2012 blijkt dat de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en zich daarbij beriep op dezelfde medische problematiek als in de voorgaande aanvraag van 25 november 2011. De aanvraag van 21 juni 2012 werd evenwel eveneens onontvankelijk verklaard, maar niet op grond van de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde. Immers blijkt dat de aanvraag werd overgemaakt aan de ambtenaar-geneesheer voor advies inzake de medische situatie van de verzoekende partij.

Aangezien de verzoekende partij in haar aanvraag van 21 juni 2012 dezelfde medische elementen opwierp als in haar aanvraag van 25 november 2011, en de ambtenaar-geneesheer deze elementen beoordeelde in zijn advies van 11 september 2012, heeft de verzoekende partij geen belang meer bij de huidige vordering. De verzoekende partij stelt overigens in haar verzoekschrift zelf dat *“door de hierboven foutieve toepassing van de wettelijke bepalingen dienaangaande (artikel 9ter §2 en 3) het recht van verzoekster wordt miskend om haar medische problematiek en deze van haar minderjarig kind te laten onderzoeken”*. Aangezien dit wel gebeurde naar aanleiding van haar aanvraag van 21 juni 2012 heeft de verzoekende partij dus geen belang meer bij huidig beroep.

Het beroep is niet ontvankelijk en de exceptie is derhalve gegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

Dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

S. DE MUYLDER